

ยอป่า



ชื่อวิทยาศาสตร์ *Morinda coreia* Ham.

ชื่อพื้นเมือง ยอป่า (นครราชสีมา, ทวีป); คุ (กะเหรี่ยง – กาญจนบุรี); คุย (พิษณุโลก); โคะ (กะเหรี่ยง); สลักป่า, สลักหลวง (ภาคเหนือ)

ชื่อวงศ์ RUBIACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ยอป่าเป็นไม้ต้นขนาดเล็ก สูง 10 – 15 เมตร เปลือกต้นสีน้ำตาลหรือเทา แตกเป็นร่องลึกตามยาว และแนวขวาง หรือเป็นสะเก็ดสี่เหลี่ยมเล็กๆ เปลือกในสีเทาอ่อนปนเหลือง เนื้อไม้สีเหลือง

ใบ ใบเดี่ยว เรียงเวียนสลับรอบกิ่ง โคนใบสอบ ขอบใบเรียบ ผิวใบมีขนนุ่มทั้งสองด้าน

ดอก ดอกเป็นดอกช่อ ออกเป็นกลุ่มโดยมีรังไข่เชื่อมติดกัน รูปร่างค่อนข้างกลม กลีบดอกโคนเชื่อมติดกันเป็นหลอด ปลายกลีบหยักเป็น 5 แฉก กลีบดอกสีขาว ออกดอกเดือนมีนาคม – เมษายน

ผล ผลเป็นผลรวม ค่อนข้างกลม ผิวรอบผลเป็นปุ่มปม ผลอ่อนสีเขียว ผลแก่สีดำ มีเมล็ดมาก ออกผลเดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินร่วนซุย ดินลูกรัง

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ตลอดปี

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ใบอ่อน ยอดอ่อน ลวก ต้มให้สุกจิ้มกับน้ำพริก ใบสดคั้นน้ำจากใบนำมาหุงข้าว ทำให้มีสีดำ กลิ่นหอม ผลสุก รับประทานได้

รส ขม มัน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด และปักชำราก